

Better Life Mission

Postfach 4, CH-4938 Rohrbach, Switzerland
Telefon: +41 (0)62 962 41 01 Skype: lena_dk3
Email: lena.clerc@betterlifemission.org Web: www.betterlifemission.org

Nyhedsbrev - januar 2013

Denne gang skal I høre lidt fra arbejdet i Rumænien. I december 2010 var vi i stand til at finansiere trykningen af 10.000 stk af *Den Store Strid* på rumænsk. I maj 2011 finansierede vi trykningen af 10.000 stk af *Den Store Strid* på ungarsk. Vi sender en tak op til Gud og takker alle bidragsyderne, der gjorde dette muligt. De rumænske brødre og søstre finansierede trykningen af *Vejen til Kristus* og andre små bøger, bl.a. sundhedsbøger. Med dette nyhedsbrev vil vi gerne lade jer vide lidt om, hvordan bøgerne er blevet brugt.

De rumænske brødre og søstre arbejder efter en systematisk plan. Det er deres mål at besøge hvert eneste hjem i Rumænien og tilbyde kristen litteratur. De begyndte på dette projekt for fire år siden og har nu dækket mere end halvdelen af Rumænien. Forskellige grupper arbejder i forskellige dele af Rumænien.

I oktober 2012 var en af disse grupper samlede for at planlægge uddelingen for denne vinter. Billederne i dette nyhedsbrev blev taget ved dette møde. Fra tid til anden mødes de for at dele deres erfaringer og opmuntre hinanden. Marika har delt nogle af disse erfaringer med os, så vi kan dele dem med jer.

Erfaringer fra litteraturarbejdet i Rumænien

En mand fortalte, hvordan han havde været sikker på, at han vidste, hvordan man gik fra dør til dør med bøger. Han var meget fokuseret på, hvordan han gjorde dette og glemte, at Helligånden havde et arbejde at udføre. Med denne indstilling gik han fra dør til dør. Han havde meget dårlige erfaringer og mange mennesker mødte ham med uvenlighed. Til sidst prøvede han noget andet. Han tog nogle sundhedsbøger og præsenterede dem først. Folk var nu mere åbne. Ved denne erfaring har han ændret sin indstilling. Han er ikke længere så sikker på, at han ved nøjagtigt, hvordan tingene skal gøres. Han stoler ikke længere på sine egne planer. Han beder istedet. Han har lært, at dersom vi ønsker at gøre det hele selv, så er der ikke mere plads til Helligånden i arbejdet. Men dersom vi lader Helligånden lede arbejdet, vil den vise os, hvad vi skal gøre i enhver situation.

En ældre mand tog hen til en landsby, hvor han var blevet inviteret til at komme og hjælpe med at dele bøger

ud. De mødtes ved begyndelsen af landsbyen for at begynde med en sang og bøn. Her så han, at alle andre var meget yngre end han selv. Men han lagde mærke til, at de unge mennesker arbejdede med bøgerne på en fin måde, så han besluttede at komme og hjælpe dem med at dele bøger ud hver søndag. En søndag var der meget få mennesker hjemme. De fleste var i kirke. Han gik fra hus til hus alligevel. Her mødte han ældre mennesker og børn. Nogle af dem var interesserede. Til sidst besluttede han sig for at gå hen til kirken og tale med præsten og give bøgerne til menneskene der. Præsten var imidlertid beskæftiget, så han kunne ikke komme til at tale med ham. Han besluttede derfor at tale med menneskene og give dem bøgerne. Derefter kom præsten og blev vred. Han spurgte ham, hvorfor han delte bøger ud til folk? "Kan du ikke se, at det er en katolsk kirke?" Præsten bad om at få bøgerne, men manden turde ikke give ham bøgerne, da han var bange for, at han ville brænde dem. Til sidst blev han bedt om at forsvinde. Men manden var glad, for han havde været i stand til at give bøger til nogle af menneskene.

En ung mand fortalte, hvordan han ringede på en dørklokke. En dame kom ud med en kost i hånden og var klar til at slå ham. Han var nød til at flygte. Denne erfaring var så slem, at han prøvede at fortælle det til naboen, da han kom til det næste hus. Men naboen var ikke interesseret i at høre om det. De ønskede at se bøgerne. De tog imod alle sundhedsbøgerne og gav et frivilligt bidrag til bøgerne. Derefter viste han dem *Den Store Strid* og tilbød dem, at de også skulle have den. Han kunne se, at de var glade for at få den. Da han ønskede at gå, spurgte børnene, hvad for andre bøger han havde.

En dame fortalte, hvordan hun kom til et hus. Der mødte hun en dame, som spurgte, hvordan hun var kommet ind i huset, for de havde en stor hund. Men hun havde ikke set nogen hund. Hunden var imidlertid der, men den sov. Et andet familiemedlem kom hjem, netop som hun ville forlade huset. Hun viste også ham bøgerne og spurgte, om han også ønskede at læse dem. Hun kunne se på hans ansigt, at han var interesseret. Hun besluttede at give ham to bøger: *Den Store Mester* og *Den Store Strid*. Hun forklarede ham, hvad den sidste bog drejede sig om. Da han forstod, hvor interessant denne bog er, sagde han, at det var pinligt for ham at bede om flere bøger, men han ville gerne dele nogle af de bøger ud på sygehuset, hvor han arbejdede. Han sagde til hende, at dersom det ikke var muligt at få bøgerne gratis, så ville han købe dem. Men det var nødvendigt for ham at få flere bøger. Hun lagde alle de bøger på bordet, som hun havde tilbage. Han fortsatte med at fortælle, hvor interessante disse bøger er, og at han ønskede dem alle. Hun var ked af, at hun ikke havde flere bøger i sin taske.

En ældre mand var blevet bedt om at komme og hjælpe med at dele bøger ud i den næste landsby. Her havde de mange problemer med hundene. Men han huskede, at nogen havde fortalt ham, at man skulle have kiks med i tasken og blive ved med at brække et stykke af og give det til hunden. Han tog sin sandwich og begyndte at give hunden et bid af den. Nogen så ham fra vinduet og kom løbende, da hunden var meget farlig. Han blev spurgt, hvordan han havde klaret at komme ind i huset. Han smilede og hunden lænede sig op af hans ben. Han gav hunden endnu en bid af hans sandwich. Det var præsten fra den lutheranske kirke, der boede i huset. Han fik et eksemplar af alle bøgerne. Præsten spurgte, om han ikke havde flere af *Vejen til Kristus*. Det var nødvendigt at tilkalde en anden bil, som bragte flere bøger. Præsten ønskede at give bøgerne til sine menighedsmedlemmer.

Mange af menneskene i den landsby var ikke særlig venlige i begyndelsen, men da de hørte, at den lutheranske præst havde taget imod så mange bøger, så ville de også have bøgerne. Mange bøger af *Vejen til Kristus* blev uddelt. Den ældre mand kom til sidst til et stort hus og undredes på, om han skulle gå derind. Han besluttede sig for at ringe på dørklokken. En ortodoks præst åbnede døren. Han ønskede ikke at byde ham ind i huset. Men han måtte godt vise ham *Den Store Mester* og *Den Store Strid* udenfor. Da han fortalte om Luther og andre interessante ting, ønskede præsten begge bøger. Han sagde, at han kunne lære historie fra *Den Store Strid*, og at han kunne bruge *Den Store Mester*, når han skulle prædike.

En anden mand fortalte, hvordan han havde set, at de fleste mennesker var i kirke. Det var en katolsk kirke. Præsten var ved at begynde sin prædiken. Da præsten sang med ansigtet imod væggen, tog han alle de bøger, han havde i tasken, og gav dem til menneskene. Så snart præsten var færdig, gik han hen til ham og gav ham bogen *Den Store Mester*. Derefter begyndte han at arbejde i en anden gade. Da han kom ind i det sidste hus og begyndte at forklare, hvorfor han var kommet, sagde manden i huset til ham: "Åh, jeg husker dig

fra kirken. Du gav mig en god bog.” Han blev straks inviteret indenfor. Manden i huset sagde, at hans familie også var interesseret i bøgerne. Den besøgende mand lagde flere forskellige bøger på bordet. Han var meget taknemlig til Gud for, at han havde banet vejen for ham til dette hjem. Han efterlod mange bøger hos denne familie. Derefter har han holdt kontakt med familien. De taler sammen hver uge.

I en anden landsby besøgte han en familie. De havde bedt ham om at komme og bede for deres dreng, da han var meget syg. Mens han talte med denne familie, kom naboen og fortalte, at der havde været en anden familie på besøg der. Denne nabo ønskede nu at vide, hvad tallet 666 betyder. Siden dette besøg har han kunnet afholde bibelstudier med naboen's familie.

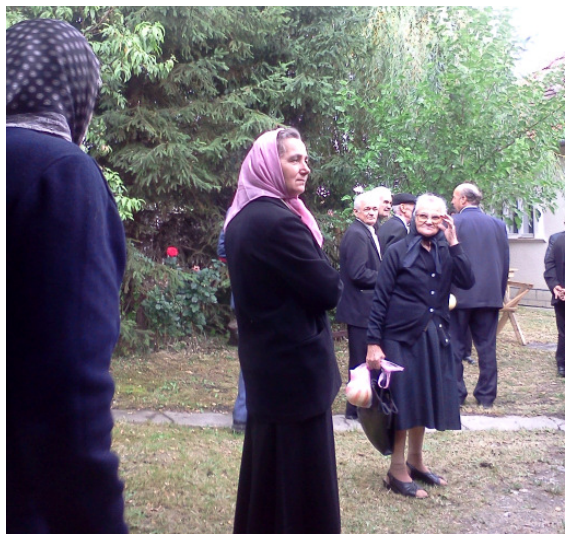
Det er ikke altid let at arbejde med mennesker, men det er et vidunderligt arbejde. Det er ikke nok at give mennesker bøger. De skal også besøges.

I den landsby kender han en meget gammel mand, som han ofte besøgte. Den gamle mands nabo spurgte ham, om han kunne få en Bibel. Han var så glad for at lære den gamle mands nabo at kende. Når han ringer til dem, fortæller de ham igen og igen, at de er så taknemlige for Bibelen. Guds Ord ligger fremme på bordet hele tiden, og de læser og studerer det.

En dag kom han til et stort hus. Efter at være gået igennem porten kom han ind i en stor have med mange blomster og roser. Han gik hen imod huset. Familien solgte blomster. Det var et meget smukt syn. Han tiltalte damen, der arbejdede i haven med følgende ord: ”Når det er så smukt her, hvor smukt vil det så være i himmelen? Gud skabte alle roserne og blomsterne.” Lidt efter lidt kom han til at tale med hele familien. De blev venner, og til sidst tog de imod alle de bøger, som han anbefalede dem.

En anden mand fortalte, hvordan de kom til et stort hus på en bakke, idet de arbejdede omkring byen. En dame på ca. 50 år åbnede døren. Huset var virkelig stort, og hun boede der helt for sig selv. Hun fortalte, at hun ikke havde forladt huset på flere dage. Hun var sikker på, at Gud havde sendt dem til hende. Hun var så lykkelig for at få åndelige bøger. De havde en lang samtale, og til sidst tilbød hun dem noget at spise. Hun bad dem om at komme hver sabbat. Hun tilbød dem et værelse, hvor de kunne have gudstjeneste. Hun sagde til dem, at dersom de ikke havde noget sted at overnatte, så ville hun give dem to værelser. De forklarede hende, at de boede langt væk derfra, og at de ikke ønskede at rejse om sabbatten. Hun sagde, at det var ikke noget problem, for de kunne sove og spise i hendes hus. - Der er ingen, der ved, hvordan Gud leder. Vi må blot følge ham.

En dag var denne mand afsted sammen med sin kone. De kom til en stor bygning med ti etager. De begyndte at gå op af trapperne. På den første etage var der ingen, der åbnede. På den næste etage var der heller ingen, der åbnede. På den tredje etage var der stadig ingen, der åbnede. På den fjerde etage var der én, der åbnede, men døren blev hurtigt lukket igen. De ventede omkring fem minutter, men der var ingen, der åbnede. De fortsatte en etage efter den anden. På den syvende etage åbnede en meget gammel dame døren. Hun sagde, at det var umuligt at tro og leve som dem, for hun troede ikke, at man kunne finde en sabbatsdag i Bibelen. Derefter lukkede hun døren. På den ottende etage kom en dame ud med en kost i hånden. Hun var meget vred og bad dem om at forsvinde, ellers ville hun ringe efter politiet. Der var ingen, der ønskede nogen bøger, i den bygning. Da de gik ud af bygningen, standsede de foran bygningen. De puttede små bøger som *Vejen til Kristus* eller *Fra Eden til Eden* i alle postkasserne. Det tog ca fem minutter. To unge mennesker så, hvad de var ved at gøre. De sagde ingenting, men de iagttog dem. Manden, der delte bøgerne ud, var bange for at spørge dem om noget. Det havde ikke været let at gå op af trapperne til ti etager og ikke finde en eneste, der ville tage imod en bog. Han var ked af det og træt. Idet de var ved at gå, spurgte en af de unge drenge, om de ikke ville give ham en bog. De havde ikke tænkt sig at give dem nogen bog, for de troede, at de ikke var interesserede. Men da drengen så, at de stadig ikke åbnede for deres taske, sagde han: ”Jeg er så glad for, at I stadig er her. Jeg så nogen i en anden gade. Jeg så, hvordan de gik fra dør til dør. Jeg så, at de er meget unge. De er studerende. Hvordan er det muligt i vore dage, at der er nogen, der gør noget sådant? Jeg var så lykkelig, da jeg så unge mennesker, der ønsker at hjælpe andre. Jeg tænkte, at dersom alle unge mennesker i det her område kunne få en bog, så ville det være vidunderligt. Det ville være meget bedre, dersom de unge mennesker ville tænke lidt på Gud i stedet for at se TV, se filme og surfe på internettet.”

To mænd fortæller, hvordan de kørte til forskellige landsbyer for at gå fra dør til dør. Bøgerne, som de tilbød, blev ikke vel modtaget over det hele. Det skete også, at folk talte meget vredt til dem. Fra et hus måtte de endda flygte. Men i et andet hus fandt de en meget gammel dame, som var 93 år gammel. De, der tog sig af

hende, var ikke hjemme. Damen begyndte at græde og sagde, at der ikke var nogen, der tog sig af hende, og at der ikke var nogen, der ønskede hende. Hun undredes over, hvordan det var muligt for hende at give alt i sit liv til hendes familie og til kirken, og alligevel var hun alene nu. En af mændene besluttede at give hende to bøger. Han tænkte, at måske ville der komme nogen, som tog sig af hende, og læse bøgerne for hende. Derefter forlod de huset. Omkring 15 minutter senere kom de ind i et andet hus. Her hørte de nogen tale i telefon. Personen i den anden ende fortalte, at nogen havde givet hendes bedstemor to bøger. En af bøgerne var *Den Store Strid*. Hun læste noget fra bogen højt og forklarede, hvor godt det var. Damen i huset svarede, at hun var så ked af, at hun ikke havde været der. Dersom bogen var så interessant, så ville hun også gerne have en sådan bog. Netop i det øjeblik stod de to mænd i hendes hus med *Den Store Strid*. Hun tog straks imod bogen. Hun tilbød også at betale for den. De fortalte hende, at bogen var gratis. Så tilbød hun dem noget at spise i stedet for. Men eftersom det var kød fortalte de hende venligt, at de ikke kunne spise det. De fortalte hende, at de var vegetarer. De fortalte hende også, hvorfor de var vegetarer. Dette gav mulighed for en dybere samtale med damen, som havde mange spørgsmål. De besluttede at komme tilbage og besøge hende igen, så de kunne besvare flere af hendes spørgsmål.

To mænd tog hen til sigøjner området i en landsby. Der var mange, der ikke var hjemme, da de var samlet i kirken. De diskuterede derfor, om de skulle gå hen til kirken. Til sidst besluttede de at gå hen til baptistkirken og se, om de ville blive budt velkommen eller ej. Da folk i kirken så, at en af de besøgende var en sigøjner, og den anden mand (Gyuszi far) forklarede, hvem de var, begyndte folk at græde. De huskede Gyuszi. De sagde, at siden Gyuszi døde, var der ingen, der ønskede at undervise dem mere. De behøver nogen, som forstår deres liv, og som elsker dem. De havde mange spørgsmål, og de spurgte de to mænd om at komme tilbage, for de vidste ikke rigtigt, hvad der var rigtigt. Den besøgende sigøjner forklarede den smalle vej for dem. Ved hjælp af denne illustration var det lettere for dem at forstå, hvad han talte om. Hvilken forskel gør det, om vi tilbeder Gud om sabbatten eller om søndagen? Hvilken forskel gør det, om vi gør, hvad Gud siger, eller hvad præsten siger? Han forklarede dem, at det ikke er nok at være et menighedsmedlem og gå i kirke om søndagen. Dersom du går ud for at drikke og ryge, når du forlader kirken, så kommer du ikke til himmelen. Dette er falsk lære. Vi bør ikke lytte til hvem som helst. Når vi ønsker at studere Bibelen, bør vi bede, så vil Helligånden hjælpe os at forstå Guds veje.

Sigøjnerne lever et anderledes liv. Nogle af dem lever i beskidte miljøer, og nogle er aggressive. Mange kan ikke læse og skrive. Det er svært at finde mennesker, der anerkender sigøjnerne som de er. Det ville være godt at undervise dem, men det er ikke nok at besøge dem en eller to gange. Der er ikke mange, som ønsker at gøre dette. Men det store spørgsmål er: hvad er Guds plan? Dersom sigøjnerne ser, at du har noget at tilbyde dem, vil de også lytte. - Tre mænd er blevet fundet, som er villige til at have bibelstudier med sigøjnerne.

Opmuntring fra Laci

Vi har været i mange landsbyer og på mange steder. Men arbejdet er ikke færdigt endnu. Den ellefte times arbejdere - hvem er de? Måske det er de mennesker, som vi har givet bøger? Gud ved det. Men det er noget at tænke over. Det er flere gange sket, at når nogen har ringet til mig, har de spurgt, om det var muligt at modtage bibelstudier. Andre ringer og spørger efter en Bibel. Andre ringer og siger: Vær venlig at lære mig, hvordan man skal leve sundt. I dag besøger jeg en katolsk familie, fordi de har spurgt efter en Bibel. Jeg ønsker at takke Gud for, at vi kan arbejde for ham, selvom vi ikke er mange.

Opmuntring fra Gyuszi far

Det er interessant at tænke tilbage på tiden, da vi begyndte dette arbejde. Dengang havde vi mange spørgsmål. Vil vi have penge nok? Hvor skal pengene komme fra? Hvor skal vi få nok biler fra? Og hvordan skal vi få fat i nok bøger? Vil vi have diesel nok? - Men nu hvor vi er færdige med Salaj distrikt, kan vi takke Gud for, at vi havde nok hele tiden. Vi begyndte dette arbejde med at gå fra dør til dør for tre år siden. I al den tid har vi ikke haft et eneste uheld. Vi havde aldrig problemer med bilerne. Vi havde penge nok. Vi havde bøger nok. Lad os bede - og vi vil afslutte værket.

Tak for jeres støtte og jeres bønner for arbejdet i Rumænien. Jeg ønsker jer Guds rige velsignelse i det nye år.
Lena Clerc

Bankforbindelser

Modtager: Better Life Mission, Schweinbrunnenberg 2, CH-4938 Rohrbachgraben

DKK Konto:

Modtagerbank: Nordea, Torvet 10-12,
DK- 4100 Ringsted
Reg. nr: 2520
Kontonummer: 3492-216-452
IBAN: DK3020003492216452
Swift: NDEADKKK

USD Konto:

Modtagerbank: Swiss Post, PostFinance, Nordring 8,
CH-3030 Bern
Kontonummer: 91-765570-9
IBAN: CH02 0900 0000 9176 5570 9
Swift Code/BIC: POFICHBEXX